

۲۰۲۰/۱۱/۱۱

محمد عارف عباسی

بگزار تا بگریم

ای هموطنان غم دیده، بلا کشیده و به گلیم ماتم نشسته ام، من با درک عمیق اندوه بیکران شما به حیث یک پدر و پدرکلان در کنار تان ایستاده ام، از فواصل دور در غم جانکاه فرزندان غرقه در خون بیگناه شما با تمام احساس شریکم.

بگذارید که خون بگریم و گریبان بدرم و فریاد بر آرم که چرا و برای چه و تا به کی؟
بگذار ناسزا گویم و گنهکار شوم و با ذاتی که به او ایمان آورده و می پرستمش سر شکوه بکشایم و با استغفار از سرحد اطاعت و انقیاد و ایمان بگذرم و از آن قاضی بینا، دانا، آگاه و شنوا بپرسم که:
« تو ای مرجع امید های ما، ای باز رس فریاد های ما، ای پرآورنده حاجات ما، ای مدافع زور آور و پناه دهنده حقیقی ما، ای داد رس مظلومان، بینوایان و بیچارگان و ستم کشیدگان بازخواستت کجاست؟ و پرسانت را چه شده؟

چه کردیم و چه عصیان و خطایی از ما سر زد که سزاوار چنین عقوبتی شدیم، چه کردیم و چه ناروا کردیم که درب جهنم در دنیا به روی ما بکشودی و در این آتش تر و خشک سوزاندی ما که شب و روز دعا خواندیم که ما را هدایت کن به راه مرحمت شدگانت و مه شمار ما را در جمع مغضوب شدگان.
چرا ستم پیشگان، خون خوران، ظالمان و دشمنان مخلوق بی گناه و بی صدا ات را مقتدر و زورمند می سازی، آیا باز هم در تلاطم این جویبار خون از صبر ربانی ات کار می گیری؟
ولی ما مخلوق تو ایم بیچاره و قدرت صبر تو نداریم.

به شما ای جانوران درنده خو وحشی صفت!

کشتار ده ها هزار مخلوق بی گناه خدا، به شمول طفل، زن، مرد، زن در حال زایمان، طفل نوزاد، و سپاهی و پولیس عطش خون آشامی شما جنایت کاران را فرو ننهاند که به مراکز تعلیم حمله ور شده سینه جوانان

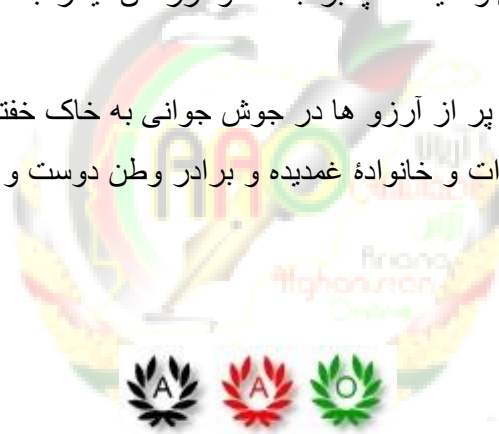
معصوم و بی گناه محصلین نهال های آینده بوستان آرزو های مملکت، مشعل های فروزان روشنی بخش گوشه های تاریک وطن را هدف گلوله قرار دادید. با این وحشت و بربریت با نهایت قساوت بی رحمی تان چه هدفی را بر آورده ساختید. نمی دانی ای وحشی که با افتادن هر یکی ده دیگر به پا بر می خیزد.

بگوئید به من ای جانان قصی القلب که یما سیاوش وزیر بود، وکیل بود، رئیس امنیت بود و قوماندان نظامی بود با شهادت او چه افتخار نصیب شما مادر فروشان و باداران تان شد، مرگ او جز شکستن قلب و کمر، داغ دار ساختن خانواده اش و سوگوار ساختن ملت چه حاصلی برای شما کثافات بی وجدان و بی ایمان بار آورد.

من یما را چون فرزند خود دوست داشتم و هر گفتار و مصاحبه اش را تحسین می کردم و به دلاوری اش آفرین می گفتم.

یما سیاوش با استعداد خارق العاده اش صدای واقعیت ها بود او با شجاعت پرده از روی خیانت ها و جنایات بر می داشت. فصیح البیان و صریح الکلام بود صدایش نوای ملکوتی داشت و به قلب ها راه می یافت. او رفت و با ملانک پیوست ولی واقعیت ها پا بر جاست و فرزندان دیگر جامعه راه یمایی خوش صدا فرشته سیما را تعقیب می کند.

ای جوان مرگ شهید که با قلب پر از آرزو ها در جوش جوانی به خاک خفتی به دعای من احتیاج نداری. خداوند به پدر و مادر داغ دیده ات و خانواده غمدیده و برادر وطن دوست و مبارزت پکتاش سیاوش صبر جمیل عنایت کند.

[برای مطالب بیشتر این نویسنده، اینجا کلیک کنید](#)